

Toulon-sur-Arroux,
December 2018

Fam. A. Markusse
1a, Impasse des Oiseaux
71320 Toulon-sur-Arroux
Frankrijk
Tel.: 0033 954416944

Lieve familie en vrienden,

Misschien hebben jullie net met een groot 'oef' de decembermaand opgeruimd tot volgend jaar: "Zo, dat hebben we weer gehad." Het was fijn, gezellig, misschien zelfs gezegend ... Toch, wat een drukte ieder jaar weer! En dan is een mens net weer tot de orde van de dag, tot

de orde van het nieuwe jaar teruggekeerd, het alledaagse, maar niet minder drukke, en dan valt er nota bene al weer zo'n nieuwsbrief in de bus; één van de vele in 2019!

"Proberen dus het niet te lang te maken", zeg ik tegen mezelf, "en maar hopen dat dat lukt." Daar gaan we dan. Eerst de wensen ... Zo hoort het, toch? Ja, maar wat moet je wensen aan zoveel verschillende mensen, die deze brief in handen krijgen? Mensen in zoveel verschillende situaties? Een goed jaar. Maar wat is dat, een goed jaar? Ik weet zeker dat iedereen daarop een ander antwoord geeft. Dat hangt af van je leeftijd, van de situatie waarin je leeft, of je in je eigen land woont of vluchteling bent, van je gezondheid, en van nog veel meer. Toch? Opeens weet ik het ...

We wensen ieder van jullie met heel ons hart, dat je, in wat voor situatie je ook verkeert, zult ervaren, steeds opnieuw, dat de Eeuwige God en Vader heel dicht bij je is, dat Hij je niet los laat, wat er ook gebeurt in je leven. Zowel wanneer alles zonneshijn lijkt, als wanneer alles zo donker lijkt dat je geen oplossingen meer ziet, dat je je in een diepe put voelt vallen. Hij laat je niet los, nooit! Jezus, Gods beloofde Messias, de Koning. Hij heeft immers tussen ons, mensen, geleefd en al het donkere, lijden, pijn en verdriet van deze wereld overwonnen? Hij leeft. Hij laat je niet los. Daarom toch: Gelukkig Nieuwjaar! Een gezegend 2019!

Preken

Hoewel we oud zijn en met pensioen, hebben we ons sinds de laatste brief niet verveeld. Gelukkig maar. Bram heeft verschillende zondagen gepreekt in de kleine evangelische gemeente in Montceau-les-Mines. Daar is nog steeds geen nieuwe predikant. De groep is ook te klein om een predikantensalaris op te brengen.

Het is in feite nog steeds een evangelisatiepost. Er zijn door verhuizing een paar mensen bijgekomen, maar sommige anderen gaan sinds een aantal maanden naar een andere kleine post wat zuidelijker in het departement, maar ook zonder predikant. Wij vinden het een groot probleem dat er geen goed opgeleide predikanten zijn voor deze posten. Maar wijzelf hebben noch de leeftijd, noch de energie, om zulke taken fulltime op ons te nemen. We zijn uiteindelijk al dicht bij de tachtig.

ECM-Frankrijk

Bovendien is Bram nog steeds voorzitter van ECM-Frankrijk. Dat heeft het laatste jaar veel extra werk met zich meegebracht. Samen met twee andere leden van het bestuur heeft hij de laatste maanden al een hele serie lange vergaderingen via Skype achter de rug, en bovendien de gewone, voltallige bestuursvergaderingen. Er wordt hard gewerkt aan de nieuwe reglementen voor ECM-Frankrijk. Hiervoor is een tijdelijk contract afgesloten met een expert in deze sector die zich beroepsmatig hiermee bezighoudt. Deze broeder heeft dit werk al voor andere christelijke verenigingen gedaan, maar niet uitsluitend voor hen. Het is van groot belang dat zo'n reglement beantwoordt aan de wetgeving van het land, in dit geval Frankrijk. De Franse tak maakt deel uit van het internationale werk van ECM. Dit heeft zijn kantoren in Engeland. Hun reglementen moeten daarom beantwoorden aan de Britse wetgeving. Nicolas, 'onze' expert, is van Britse afkomst en kent zowel de Engelse wetgeving als de Franse. Hij kan er dus voor zorgen dat de Franse en Britse ECM-reglementen in harmonie zijn, o.a. wat betreft de formulering van de geloofsbelijdenis.

Wel en wee

Ruim vijf maanden lang zijn we twee keer in de week naar Gueugnon gereden voor fysiotherapie. De eerste maanden ging Bram alleen mee als chauffeur voor mij; daarna ook voor therapie. Voor Brams rug heeft het nauwelijks geholpen. Door z'n scoliose, ontstaan door de

ziekte van Scheuerman die zich heeft ontwikkeld tijdens zijn tienerjaren, wordt hij iedere ochtend vroeg wakker van de pijn in zijn rug, ondanks alle oefeningen die hij al jarenlang iedere avond trouw doet. Verder is er niets aan te doen. De misvorming hoog in z'n rug, heeft met het ouder worden als 'compensatie' op het niveau van zijn lendenwervels behoorlijk wat artrose veroorzaakt. Ik hoop dat hij recht heeft op een voorrangkaart, zodat hij niet lang in rijen hoeft te staan in de winkels. Ik heb zo'n kaart sinds een jaar in verband met mijn rug en verdere ziektegeschiedenis. Dat kwam goed uit toen ik m'n heup brak. We kunnen zo de auto dichterbij de winkels zetten. De parkeerplaatsen voor gehandicapten zijn ook breder; dat maakt het makkelijker de rollator uit te klappen.

Dank zij de vier en halve maand durende therapie, heeft m'n rechterbeen de verloren spiermassa weer aardig teruggewonnen. Het is in ieder geval goed geweest, dat ik in het ziekenhuis de dag na de operatie meteen moest lopen, weliswaar met behulp van een rollator, en onder leiding van een therapeut. Thuis ben ik natuurlijk zo met het lopen doorgedaan. Hoewel boodschappen doen en lang in de keuken staan vermoeiende klussen blijven, is in de winkels de rollator een fantastisch maatje. Je lichaam blijft er beter mee in evenwicht dan met een wandelstok. Bovendien kun je een deel van de boodschappen in het mandje leggen.

Onrustig Frankrijk

Het is in Frankrijk al weken lang onrustig. Dat is natuurlijk met de nodige commentaren en interpretaties, uitgebreid in de diverse Nederlandse media verschenen. De stijging van de olieprijs op de wereldmarkt, gekoppeld aan een nieuwe belastingmaatregel, was de druppel die de, al jarenlang volle, emmer deed overlopen. Dit heeft een groot deel van de Franse bevolking in beweging gebracht: het begin van de gele vestjes beweging! Volgens goede bronnen had deze uitbarsting evengoed onder één van de eerdere presidenten kunnen plaatsvinden. Ondertussen dalen de olieprijs trouwens weer beetje bij beetje. De salarissen van de lagere- en middenklassen zijn objectief te laag om met een gezin met opgroeiende kinderen normaal van rond te komen. De Fransen betalen namelijk ook de meeste belasting

van de EU, en het leven is erg duur. Er zijn mensen die geen geld voor eten over hebben, wanneer ze al hun vaste lasten hebben betaald.

Bram en Anne-Marie Markusse zijn financieel deels afhankelijk van giften. U kunt hen steunen door een gift over te maken via www.ecmnederland.nl/geven of via IBAN NL02INGB0000254997 t.n.v. Stichting ECM-Nederland, Deventer o.v.v. "**Fam. Markusse**".

European Christian Mission (ECM) is een internationale en interkerkelijke zendingsorganisatie, met als doel gemeenten stichten in Europa: dé missionaire strategie in het meest uitdagende continent voor christenen vandaag. Evangeliseren, discipelen maken en leiders trainen zijn daarom sinds 1904 kernbegrippen bij ons. ECM is voor haar werk afhankelijk van giften. ECM-Nederland is deelnemer van van Missie-Nederland en is een ANBI-erkende instelling. Giften zijn daarom belastingaftrekbaar.

ECM-Nederland - Postbus 861 - 400 AW Deventer Nederland - 0570-637537 ecmnederland@ecmi.org - www.ecmnederland.nl

Aangezien het doel van deze brief niet politiek is, wil ik dit onderwerp niet verder ontwikkelen. Maar we vinden het verschrikkelijk dat er doden zijn gevallen in het verkeer, als gevolg van manifestaties, en dat er door oproermakers zoveel is vernield, voornamelijk in grote steden. Veel winkeliers hebben enorme schade opgelopen. De regering heeft beloofd dat deze mensen door de staatskas zullen worden vergoed. In Le Puy, onze eerste post in de jaren 70 en 80, is de prefectuur (zetel van het regionale bestuur) in brand gestoken. In de grote steden zijn veel auto's verbrand, straten opgebroken, winkelpuien vernield en winkels leeggestolen, enz. Terwijl de regering probeert de overheidsschuld te verminderen, kost deze opstand het land weer miljoenen ...

Familie

Ondanks de gele vestjes op de verkeerspleinen en de in- en uitgangen van de snelwegen, is het ons gelukt om een weekend naar Montbéliard te gaan, naar Timothée en Marylène, Séphora en Naomie. Dat was lang geleden. Hoewel de gezondheid van Timothée en Marylène vooruit is gegaan, zijn ze nog steeds erg moe. De meisjes maken het gelukkig prima. We hebben er van genoten hen eindelijk weer eens te zien. Het zijn sportieve meiden, dol op zwemmen, gym, enz. Afgelopen zomer hebben ze meegedaan aan een week *streetdance*, met aan het eind een presentatie in de open lucht. Séphora heeft ook als assistent-leidster meegewerkt in een vakantiecamp met jongere kinderen. Ze is sinds kort zestien. Het was een kamp waar ze vroeger zelf als kampeerster naartoe ging. Naomie is er afgelopen zomer ook weer heen geweest. Het ligt hoog in de bergen, midden in de natuur: een gezonde plek.

Séphora zit nu in de één na laatste klas van het Lycée (vwo). Aan het eind van het schooljaar heeft ze eindexamen in twee vakken, en het laatste jaar in alle andere vakken. Naomie wordt in februari dertien. Ze zit in de tweede klas van de middenschool (collège). We zijn zonder complicaties weer veilig thuisgekomen.

Gebedsonderwerpen

- 1) Misschien herinnert iemand van jullie zich Margareth; we hebben haar jaren geleden in Aubagne leren kennen en begeleid. Een oud contact: we maken ons zorgen over haar. Willen jullie a.u.b. voor haar bidden?
- 2) Ook voor Florence vragen we jullie gebeden. Ze woont in deze regio en is afgelopen zomer gedoopt, maar dwaalt blijkbaar af van de Heer. Ze maakt het blijkbaar geestelijk niet goed. We proberen weer contact te maken.
- 3) Graag ook jullie gebed voor mijn zus en zwager in Nederland, tachtigers, in verband met een al heel langdurige, ernstige ziekte van mijn zwager. Zij hebben met Wycliffe gediend in Papoea-Nieuw-Guinea. Mijn zus, die jarenlang verpleegster is geweest, verzorgt hem nog steeds zelf thuis; dat wil ze perse blijven doen, maar de situatie is uitputtend en geeft erg veel stress. Dank voor jullie gebeden voor hen.

Heel hartelijk gegroet,
Anne Marie en Bram Markusse